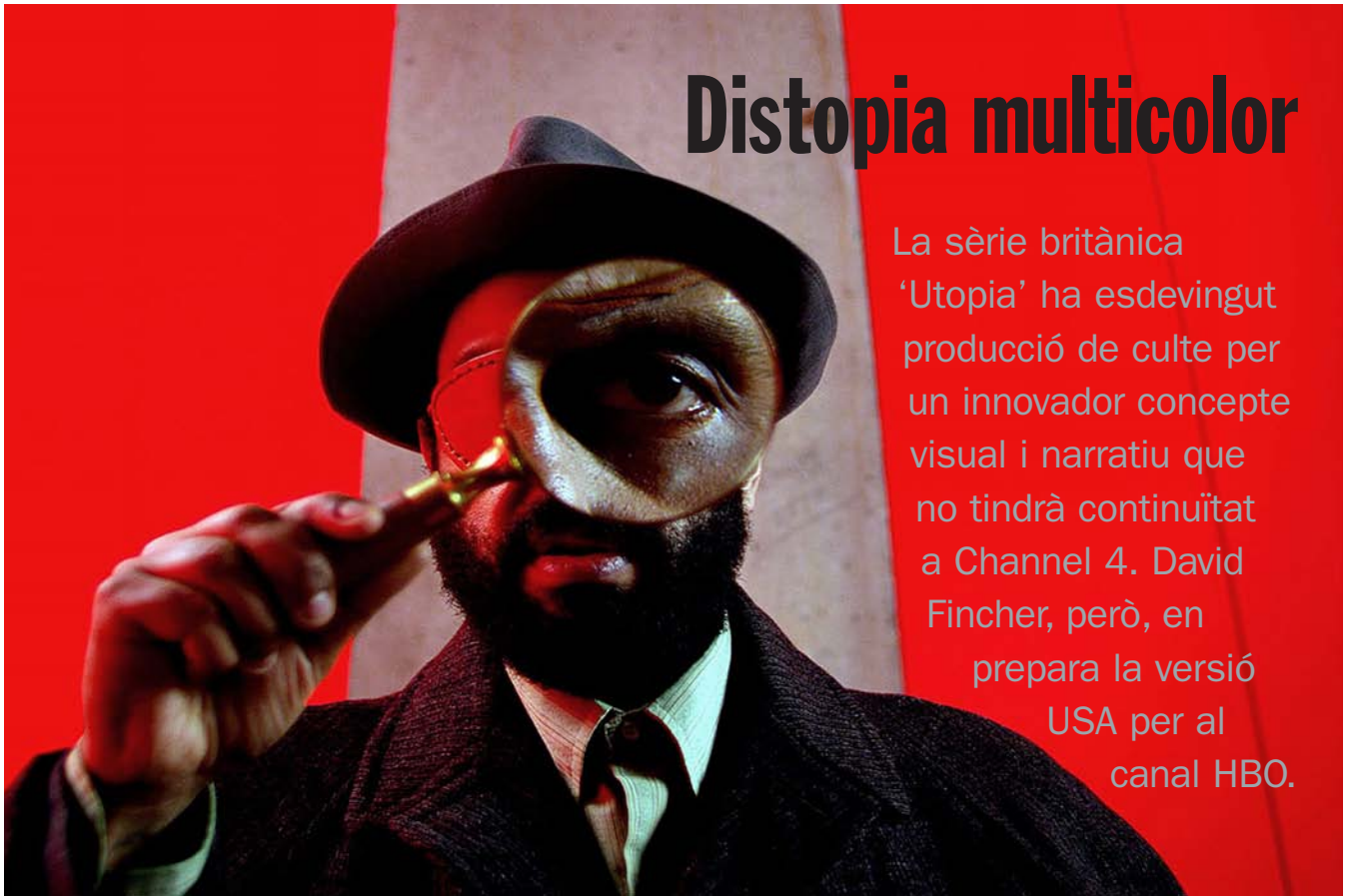

Distopia multicolor

La sèrie britànica 'Utopia' ha esdevingut producció de culte per un innovador concepte visual i narratiu que no tindrà continuïtat a Channel 4. David Fincher, però, en prepara la versió USA per al canal HBO.

Dalt, el torturat personatge de Wilson, interpretat per Adeel Akhtar. Baix, la magnètica intèrpret de Jessica Hyde, Fiona O'Shaughnessy. Baix, cartell promocional amb els trets visuals de la sèrie *Utopia*, que planteja una inquietant distopia neomalthusiana.

Poden imaginar, si no han vist la sèrie creada per l'inquiet Denis Kelly, una acolorida Gran Bretanya, allunyada de l'escala de grisos habitual, on els paisatges, la roba i la decoració de les cases respon a un gust gairebé estrambòtic per la gamma alta dels colors càlids. Imagineu ara una poderosa organització amb ramificacions en governs com el britànic, The Network, que té com a objectiu una

reducció dràstica de la població mundial per tal d'evitar un futur col·lapse per la manca de recursos. La intenció és fer-ho a través de la propagació d'una malaltia letal i, a continuació, el subministrament d'una vacuna salvadora que té la contrapartida —desconeguda per la població— d'esterilitzar la immensa majoria dels que la prenen. Tan sols un grup humà escollit es salvarà de l'esterilització.

Imagineu, tot seguit, un pintoresc i heterogeni grup de *freaks* (Ian, un informàtic tímid; Becky, una dolça xica amb problemes d'autoestima; Grant, un preadolescent expansiu i Wilson, un paquistanès neuròtic) que descobreixen que el seu còmic preferit conté les claus de la conspiració neomalthusiana. Prenen contacte entre ells i amb l'enigmàtic personatge de Jessica Hyde (interpretat per Fiona O'Shaughnessy, una actriu

d'atractiu inclassificable). Ella coneix els plans de l'organització i tracta d'aturar-los amb la desmanegada i poruga col·laboració de Michael Dugdale (Paul Higgins), un alt funcionari del Govern britànic a qui l'organització fa xantatge.

No ho tindran fàcil perquè, com poden suposar, els promotors de The Network, amb la freda agent Milner (estupenda Geraldine James) de cap pensant, no tenen problemes de consciència ni han posat en marxa un dispositiu tan elaborat per llançar-ho a perdre a causa de la intromissió d'una il·luminada i uns poca-solta. Un impagable duo d'assassins, Arby i Lee (enormes Paul Ready i Neil Maskell) faran tot el possible per evitar-ho. I *tot* és tot. Els generadors precisament un dels actius de la sèrie, un tortuós i esteticista ús de la violència amb l'extracció d'un ull de Wilson amb una cullera –que l'afectat guardarà a tall de grotesc recordatori– com a cimera.

Agiteu tots aquells elements, a més d'un ús encertat del muntatge i la banda sonora, i obtindreu els elements d'una trencadora sèrie de culte que, des de la seua estrena a Gran Bretanya, el gener del 2013, ha captat milers d'adeptes entre crítica i públic postmodern. I no pocs detractors, sobretot entre la premsa sensacionalista britànica. Hi per tant? El consens crític sobre la qualitat i capacitat d'innovació de la primera temporada és quasi unànime: hi jugaven el seu colorista concepte visual, el perfil divers i ben traçat dels personatges, la capacitat de colpir l'espectador i endinsar-lo en una trama que, no sent del tot innovadora, es presentava amb una perturbadora ambigüïtat i feia preguntar-se si, fent abstracció de la repugnant conxorxa, els motius de fons de The Network –un món abocat a una violenta lluita pels recursos– no tenien un cert fonament.

Els arguments de la conjura es van coneixent al llarg de la sèrie. Amb tot, hi ha una devastadora escena de la segona temporada ben il·lustrativa. Un dels agents que ha de propagar la malaltia espera en un aeroport. Al costat, també esperen una dona d'uns trenta anys, d'aspecte senzill, i el seu nadó. Per fer conversa, la dona conta a l'agent que agafa l'avió de mal grat perquè és un sistema de transport altament contaminant. L'home li replica amb la ingent quantitat de tones de CO2 que implica la cria d'un xiquet: els

bolquers, l'alimentació, la calefacció... I rebla dient que, si la mare vol fer un autèntic favor a la humanitat, el millor que pot fer és tallar-li el coll allà mateix, al seu nadó. Perboca això i marxa. I la dona i els espectadors resten planxats i estupefactes.

Aquest és un dels grans moments –n'hi ha alguns més– d'una segona temporada bastant més irregular. D'una banda, perquè que no té al seu favor l'element sorpresa estètic i temàtic de la primera. Però també perquè presenta alguns problemes de guió: en molts capítols, els personatges vagaregen d'un escenari a un altre de vegades de manera bastant arbitrària o no del tot explicada. Una manca de continuïtat lògica que fa decaure el ritme. Però l'atractiu d'*Utopia*, emesa a Espanya per Digital Plus, ha continuat sent considerable: a més d'una enginyosa preqüela al voltant del fascinant personatge de Milner, la segona temporada conté suggeridores evolucions en els personatges de Wilson i Arby. Torna a haver-hi impactants escenes de violència i les peces del tren-

caclosques van unint-se, de vegades de manera sorprenent i demolidora. I deixa un final obert que mereixia continuïtat.

No serà així en el format actual. Chanel 4 anuncià que no hi haurà més *Utopia* entre paradoxals lloes a l'originalitat i potència de la sèrie o el valor icònic de la cullera de Wilson. L'argument és que el dolorós comiat era necessari per posar en marxa unes altres produccions. El ben cert és que l'audiència de la segona temporada, amb un mínim del 3,2%, molt per sota de la mitjana de la cadena, ha pogut signar la sentència.

Els seguidors de la sèrie, amb tot, han començat a salivar en fer-se públic que el director nord-americà David Fincher (el reputat autor de *Seven* o *Zodiac*) en prepara una versió per a HBO, el canal de pagament dels Estats Units que ha convertit les sèries de televisió en el vuitè art. Al marge dels elements que el talentós Fincher faça servir de l'original, la perspectiva és bona. Però mai no tindrà l'encisador encant britànic d'*Utopia*.

Xavier Aliaga

Toni Soler voluntari

Txè Arana voluntaria

Quim Monzó voluntari

ARA ÉS L'HORA D'ESCOLTAR TOTHOM

FES-TE VOLUNTARI PER UN PAÍS NOU

L'11 de setembre el món ha sentit la nostra veu

Volem fer un país nou on tothom hi participi. Per això, abans del 9N, **necessitem 100.000 voluntaris** per anar, porta per porta, a escoltar com volem que sigui el nostre nou país.

No volem convèncer ningú. Volem parlar amb tothom. Amb només una tarda de la teva vida formaràs part d'aquest moment històric.

ELLS I MÉS DE 27.000 PERSONES JA SÓN VOLUNTARIS

Fes-te voluntari a www.araeshora.cat

ARA ÉS L'HORA
UNITS PER UN PAÍS NOU